

Jestliže tedy za vyličeného skutkového a právního stavu žal. úřad vyslovil, že zák. č. 96/25 nedotkl se v daném směru ustanovení § 1 lit. b) zák. č. 7/1895 a že tudíž stěžující si firma, která jest veřejnou obchodní společností, jest povinna k placení konkurenční přírážky ve smyslu tohoto zák., aniž se může s úspěchem dovolávat ustanovení §§ 8 a 18 zák. č. 96/25, pak nelze v tom shledati nezákonnost; bylo proto zamítnouti stížnost pro bezdůvodnost.

Č. 10.452.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em: Má výměr úřadu, kterým se veřejný zaměstnanec zprošťuje své funkce dosavadní a pověřuje funkcí jinou, povahu »rozhodnutí nebo opatření« ve smyslu § 2 zák. o ss také v tom směru, pokud se v nadpisu tohoto výměru adresátu přikládá jiný titul, než který mu po jeho názoru přísluší?

(Nález ze dne 29. března 1933 č. 6406/32.)

V ě c: Ferdinand K. v P. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o titul školního inspektora.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Referát min. škol. v Bratislavě vydal výnos z 22. prosince 1930 tohoto znění: »Panu Ferdinandu K., definitivnímu správci státní ludové školy, pověřenému funkcí správce školského inspektorátu v N. Pan min. škol. zprostil Vás výnosem z 9. prosince 1930 funkce správce školského inspektorátu v N. dnem 31. prosince 1930 a pověřil Vás funkcí správce školského inspektorátu II. v P. s platností ode dne 1. ledna 1931. Dnem 31. prosince 1930 zastavuje se Vám výplata všech dosavadních inspektorských příplatků a poukazuje se Vám od 1. ledna 1931 cestovné a dietní paušál pro II. obvod p.-ský, vyměřený výnosem min. škol. z 20. ledna 1929 částkou 4.400 Kč. Úřad odevzdáte ve dnech 30. a 31. prosince 1930 do rukou zmocněnce zdejšího úřadu. Správu školského inspektorátu II. v P. převezmete též od jmenovaného zmocněnce referátu min. škol.«

Na tento výnos podal st-l stížnost k nss vytýkaje, že výnosem tím byl porušen jednak jeho nárok na titul školského inspektora, přiznaný mu podle tvrzení stížnosti dekretem min. pro Slov. z 25. října 1919, jednak jeho nabyté právo na inspektorské přídavky ve výši denních diet 40 Kč a cestovního paušálu 1.500 Kč ročně. V tomto druhém bodu st-l stížnost odvolal podáním z 12. dubna 1932, poněvadž bylo jeho nároku vyhověno, a odpadá tudíž pro nss nutnost, zabývati se také touto částí stížnosti.

Pokud jde o první bod stížnosti, uvažil nss toto:

Podle předpisu § 2 zák. o ss je nss povolán rozhodovati, tvrdí-li kdo, že nezákonným rozhodnutím neb opatřením úřadu správního byl ve svých právech zkrácen. Rozhodnutím neb opatřením ve smyslu cit. předpisu rozumí se podle ustálené judikatury akt vrchnostenský, jímž se individuální právní situace autoritativně určuje nebo nově zakládá, mění nebo ruší.

Charakter rozhodnutí neb opatření ve smyslu právě uvedeném může míti ve výnosu referátu min. škol. z 22. prosince 1930 pouze ona úřední disposice, již se st-l zproštuje funkce správce školského inspektorátu v N., pověřuje se funkcí správce školského inspektorátu II. v P., zastavují se mu dosavadní inspektorské přídavky a poukazují se od 1. ledna 1931 cestovní a dietní paušál částkou 4.400 Kč. Naproti tomu označení st-le v adrese onoho výnosu jako definitivního správce státní lidové školy, pověřeného funkcí správce školského inspektorátu, nemá povahu rozhodnutí neb opatření ve shora uvedeném smyslu, neboť pouhým vyznačením služebního charakteru st-le v adrese úředního výnosu nemohla býti právní situace st-lova v příčině nároku na určitý úřední titul ani autoritativně určena nebo založena ani změněna, čili jinými slovy, pouhé použití určitého služebního označení v adrese nař. výnosu nemohlo míti toho právního účinku, že se tím st-li odnímá úřední titul školního inspektora, který podle tvrzení stížnosti byl st-li platně přiznán, stejně jako by označení veřejného zaměstnance v adrese úředního výměru určitým titulem o sobě nestačilo ještě k založení právního nároku onoho zaměstnance na onen úřední titul. Teprve kdyby st-l vznesl před úřady správní petit o rozhodnutí, že mu přísluší titul školního inspektora, a úřady o tomto petitu rozhodly, bylo by tu rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 2 zák. o ss.

St-l tudíž neprávem spatřuje v nař. výnosu úřední rozhodnutí, způsobilé zasáhnouti do jeho tvrzeného práva na úřední titul školního inspektora a bylo proto jeho stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 10.453.

Z á v o d n í v ý b o r y: * Odborová organisace zaměstnavatelská (zaměstnanecká) nemá právního nároku před nss-em stíhatelného na zákonné povolávání přisedícího rozhodčí komise podle zák. o závodních výborech č. 330/21 Sb. se strany zaměstnanecké (zaměstnavatelské).

(Nález ze dne 29. března 1933 č. 2611.)

V ě c: Svaz strojíren a kovodělných závodů v republice Československé v Praze proti zemskému úřadu v Praze o členství v rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t. —

D ů v o d y: Osp na Smíchově jmenovala výměrem z 23. září 1926 členy rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech za skupinu zaměstnanců Čeňka K. a Ladislava V. Svaz strojíren a kovodělných závodů v Praze spolu s ústřednou kovodělných živností a průmyslů stavebních v Praze upozornily v roce 1928 okresní úřad na to, že jmenovaní dva členové nejsou zaměstnanci žádného kovodělného odvětví, nýbrž že první z nich je tajemníkem Svazu kovodělníků v republice čsl., druhý pak tajemníkem Odborového sdružení čsl. republiky kovopracovníků v Praze, a žádaly, aby místo jmenovaných osob ustanoveni byli za členy rozhodčí komise skuteční závodní zaměstnanci z oboru kovo-průmyslu.